

Aftenlyset, blev han stående lidt med Stokken foran sig og begge Hænder løst hvilende ovenpå den. Præstegårdens lille Vindmølle fangede Solens sidste Stråler i sine Arme. Jørgen Stauns Duer fløj henover Byen. Rundtom på Markerne så's hjemvandrende Kvæg.

Hans Øjne blev fugtige bag Brillerne. Hans Hjerter bankede tungt under Forudfølelsen af, at alt dette skulde han snart forlade, at Fredens Dage var forbi for ham nu, fordi Herren alligevel havde i Sinde at bruge ham i Frontkampen mod hans Fjende!